

[Jørgen Estrup]

Jeg synes på den anden side, at man indledningsvis nødvendigvis må spørge Socialdemokratiet, om dette skal opfattes som et rent kortsigtet forsøg på at afhjælpe nogle beskæftigelsesvanskeligheder, eller om der også er nogle mere langsigtede linjer i det. Umiddelbart må man få det indtryk, at dette er kortsigtet politik, og mange af os andre ville nok gerne have en overskrift, der hed »langsigtet boligpolitik«. Derfor kan det være, at nogle af problemerne kan løses med dette forslag, men der står meget tilbage, så vidt jeg kan se.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at vi nu har bevæget os væk fra fradragmodellerne og over i tilskudsmodellerne, som giver en langt bedre mulighed for at få det ud af offentlige penge, vi gerne vil have, og ikke blot få en eller anden tilfældig subsidieringsordning sat i søen.

Derfor kan jeg et godt stykke ad vejen følge det socialdemokratiske forslag om en tilskudsordning, men efter min mening bør der være to målsætninger for en sådan tilskudsordning. Den første bør være, at pengene bliver brugt til investeringer i den eksisterende boligmasse. Det er opfyldt. Den anden bør være, at det får en beskæftigelsesvirkning, der er så god som muligt.

Det, der er spørgsmålet vedrørende investeringer i den eksisterende boligmasse, er, om man med den socialdemokratiske model faktisk får sat ind dér, hvor investeringerne virkelig gør nytte. Her kan jeg godt have nogle af de samme betænkeligheder, som hr. Holger K. Nielsen tidligere gav udtryk for. Jeg havde gerne set et forslag, der var mere målrettet, der i højere grad sigtede på at afhjælpe installationsmangler, miljøproblemer og energiproblemer i den eksisterende boligmasse, og i mindre grad satsede på blot at være et tilskud til forbedringer generelt, bortset fra de berømte swimming-pools.

Jeg er enig med hr. Holger K. Nielsen i, at når man allerede har bevæget sig ind i en administrativt så kompliceret procedure, som denne efter min mening er, så kan man lige så godt overveje, om man ikke kan tage skridtet fuldt ud og målrette ordningen.

Det andet, jeg godt vil nævne, er spørgsmålet om beskæftigelsen. Jeg mener, at man meget nøje skal overveje, hvordan man får så stor en nettoforøgelse af beskæftigelsen gennem sine penge, som det overhovedet er muligt. Det for-

stod jeg også på den socialdemokratiske ordfører var hensigten, og jeg kan også godt se, at man ved at prøve på at koncentrere sig om lidt større arbejder går i den retning.

Men der er altså stadig væk tilbage problemet, om man får givet tilskud til for mange arbejder, der alligevel ville være blevet udført. Det er det problem, jeg mener vi bør diskutere meget i det følgende.

De to sidste punkter i beslutningsforslaget vil jeg ikke hæfte mange kommentarer ved. Jeg synes, vi skal interessere os meget for ældreboligsituationen, men jeg vil gerne reservere udvalgsarbejdet til en nøjere gennemgang af, hvad der er behov for på dette område. Er det virkelig så sløjt fat med kommunernes indsats, som man får indtryk af? Eller er dette et lidt forregnet billede? Jeg synes, vi kan kigge på de forslag under udvalgsarbejdet.

Lysholm Christensen (KRF):

Jeg vil forholde mig til indholdet i beslutningsforslaget fra Socialdemokratiet. Det drejer sig jo om tilskud til forbedring af boligejendomme. Jeg er overbevist om, at boligejere, håndværkere og hvem der ellers interesserer sig for denne debat, ikke er så interesseret i at høre, hvem der har fremført de forskellige synspunkter. De er mere interesseret i at høre: Hvor mange penge kan vi få i tilskud, hvis vi sætter noget arbejde i gang, og hvornår kan vi få tilskuddet? Så lad os snakke om selve substansen.

Jeg er enig med forslagsstillerne i det ønskelige i at få sat gang i beskæftigelsen, og også i, at vedligeholdelsen af vores boligmasse er et aktuelt problem, der skal gøres noget ved.

Jeg kan også erklære mig enig i princippet om, at det skal gives som et tilskud. Det er i god forlængelse af den skattelovgivning, der er lavet i dette land de senere år, hvor man har forsøgt at luge ud i fradragene. Et tilskud vil være det nemmeste at administrere, og vi finder, at det princip er udmærket.

Men så hører enigheden nok op om det punkt, for skal vi ydermere lave en ordning, som begrænser sort arbejde, så tror vi, at vi skal nøjes med at give tilskud til arbejds løn plus muligvis moms. Det vil være det mest effektive middel over for det sorte arbejde, for tager vi materialerne med, er der jo ikke så mange arbejdstimer i det, som hvis vi nøjes med at give tilskud til arbejds lønnen. Ud fra den betragt-